

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Den danske Bonde

Citation: Ploug, Carl: "Den danske Bonde", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 204.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid74816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Den danske Bonde.

Den danske Bonde sad engang
Som Herre paa sit Eje;
Selvgiven Lov han lød, men Tvang
Hav ej sin Hals lod neje;
Han værgede som Kæmpe bold
Sit Land og egen Bo mod Vold,
Og løftede den Drot paa Skjold,
Som Riget skulde raade.

Da kom en Tid, hvor Fogdens Pidsk
Hans Ryg i Furer pløjed;
Da Sult og Nød sad ved hans Disk,
Og Trællesind ham bøjed;
Da han sled Dagen hen i Ægt,
Og Sløvhed lotted Aagots Vægt:
De sidste Skud af denne Slægt
Var dem, der løb fra Kjøge.

Thi sildig bredte Kundskabs Dag
Sig over Nordens Lande:
Da lysned det bag Bondens Tag,
Da klarede hans Pande;

Da retted han sin Byg igjen,
Og kasted rustne Lænker hen,
Og tog sin Plads blandt Dannemænd,
Som flokkedes paa Thinge.

Den danske Bønde sidder nu
I Folkets Raad mod Ære;
Med Skulder stærk og trofast Hu
Han skal vor Frihed bære!
Han har ej svigtet, da det kneb:
Ved Frederits og Isted skrev
Han selv med Blod sit Adelsbrev,
Og hædret skal han være!

Studenterviser.

1.

Ved Toogtyvernes Jubilæum.

I dag for fem og tyve Aar
Hvor var vi kry og glade!
Da tyktes ingen Nødd os haard,
Og bred nok ingen Gade;
Thi Studiegaardens Politi
Os havde meddelt Pas til fri
Kommers og Næringsdrift udi
Athenes Kongerige.